గొడుగువంటి మనిషి!

లక్ష్మణరావు ఆ రోజు ఉద్యోగంలో ప్రవేశించి ముందుగా మిత్రుడు కుదిర్చిపెట్టిన ఇంట్లో ప్రవేశించాడు. ఆ రోజు సాయంకాలమే ఆ యిల్లు తనకు పనికిరాదని తీర్మానించుకొన్నాడు. గాలిలేదు, వెలుతురులేదు. సైడుకాలవ దుర్గంధంతో ఆ వచ్చే కొంతగాలీ ఇంట్లో ప్రవేశించి మనుష్యుల్ని బైటికి తరుముతుంది. వెంటనే వేరే ఇల్లు చూసుకోవడం ఉత్తమమని తోచింది. మిత్రుడు ఉద్యోగం తనకు అప్పగించి వెళ్ళిపోయాడు. ఊళ్ళో ఇంకే స్నేహితులూ లేరు. ఎవరైనా కొంచెం పరిచయమైనతర్వాత వేరే ఇంటిని చూసుకోవచ్చునని నిశ్చయించుకొన్నాడు.

సాయంకాలం క్లబ్బుకు బయలుదేరాడు. క్లబ్బుకు వెళ్ళే రోడ్డుకిరువైపులా మంచి ఇళ్ళున్నాయి. వీటిలో ఏదైనా ఖాళీగా వుండకూడదూ! అనుకొన్నాడు. మంచి రచయితదగ్గర ఎవరైనా సంపాదకు లడిగినప్పుడు ఇవ్వడానికి కథ సిద్ధంగా వుండనట్టే మంచివీధిలో మంచి ఇళ్ళు ఖాళీగా వుండవు కాబోలనుకొన్నాడు. సామాన్యుడైన రచయితదగ్గర తిరిగివచ్చిన కథలు, ఎంతోమంది 'నమస్కారాలు' అందుకొన్న కథలు బోలెడువున్నట్లు, సందులలో గొందులలో పనికిరాని ఇళ్ళు కొల్లలుగా వుంటాయి?

క్లబ్బులో కొన్ని ఉత్సాహమున్న ముఖాలు. కొన్ని చప్పగావున్న ముఖాలు...కొన్ని 'సోమరి' గా వున్న ముఖాలు...ఎవరూ ఆకర్షించలేదతణ్ణి. కానీ అందరినీ అతడు ఆకర్షించాడు.

"ఓ మీరేనా సార్. ఈ రోజు...ఆఫీసరుగా ప్రవేశించింది"

"ఓ మీరే నన్నమాట"

"నమస్తే రండి. తమ పేరండి..."

"తమ స్వగ్రామం..."

చాల ప్రశ్నలు వేశారు చాలమంది. జవాబులు విని తనుతమ ఆటల్లో మునిగిపోయారు.

లక్ష్మణరావుకు చదరంగం చాల ఇష్టం. అయితే ఆ బల్ల ఖాళీగావుంది. 'ముందు సభ్యుడిగా చేరేద్దాం' అనుకొని 'కార్యదర్శి' అని గదిముందు రాసివున్న గదిలోకి వెళ్ళాడు. అది గది కానే కాదు. అది ఒక పొగగొట్టం! గదంతా పొగ. హఠాత్తుగా బిగ్గరగా నవ్వులు...రెండు నిముషాలు ఆగాడు.

"ఓ రండిసార్......ఎవరూ......తమరూ..." అని ఒక గంభీరమైన గొంతు.

"ఇక్కడ కార్యదర్శిగా రున్నారాండి"

"ఓ...నేనే రండి..."

"నేను క్లబ్బులో చేరాలండి" అంటూ దగ్గరకు వెళ్ళాడు. ముగ్గురు మనుష్యులు టేబిలుమీదకి కాళ్ళు పెట్టుకుని తలలు, కుర్చీలమీద పెట్టుకుని కూర్చుని సిగరెట్లు కాలు

స్తున్నారు. అందులో సిగరెట్ నోట్లో కాకుండా వ్రేళ్ళమధ్య వుంచుకొని తీవ్రంగావున్న మనిషి కార్యదర్శి అని లక్ష్మణ రావు గుర్తుపట్టాడు.

"కూర్చోండి" అనగానే కూర్చున్నాడు.

కూర్చుని తనెవరో చెప్పుకున్నాడు కార్యదర్శి. మిగిలిన ఇద్దరూ టేబిలుమీదినుంచి కాళ్ళు దించేశారు. కార్యదర్శికూడా సిగరెట్ ఎక్కడో పారేశాడు. ఈ కార్యదర్శికి, తనతో 'ఆఫీసుపని' చాల వుంటుందని వెంటనే పోల్చుకున్నాడు లక్ష్మణరావు.

"వెంటనే చేరండి సార్. మొదటిసారి రెండు రూపాయలు కట్టాలి. ఒకరూపాయి ప్రవేశరుసుము, మరో రూపాయేమో ఈ నెలకు చందా...మరి..." ఇంకేం చెప్పాలో తోచలేదు కార్యదర్శికి.

"ఇప్పుడే చేరచ్చాండీ!" అనగానే—

"ఓ యస్...చేరండి సార్" అన్నాడు కార్యదర్శి. అని పైకిలేచి అలమరానుంచి రసీదుపుస్తకం తీశాడు. డబ్బు ఇవ్వకముందే రసీదు రాయడం ప్రారంభించి, "తమ పేరు సార్?" అన్నాడు.

"లక్ష్మణరావు" అన్నాడు.

"ఎవరు లక్ష్మణుడు? ఊర్మిళ ఎక్కడ? అంటూ రివటలా వుండి, తెల్లగా, ఉత్సాహంగా వున్న ఒక యువకుడు ఆ గదిలో ప్రవేశించాడు.

లక్ష్మణరావును చూసి—ఎవరో అనుకొన్నా క్షమించాలండీ" అన్నాడు.

"దానికేం లెండి" అంటూ జేబులోనుంచి రెండు రూపాయలు తీసి కార్యదర్శి గారికిచ్చి రసీదు పుచ్చుకొన్నాడు.

లేచి "వస్తానండీ" అన్నాడు.

"ఇంతకూ మీకు ఏయే ఆటలు ఇష్టమో చెప్పారు కారు. పేకాటొచ్చాండీ?" అన్నాడు కార్యదర్శి.

"వచ్చు కానీండి, అదే అలవాటు లేదండీ. టెన్నిస్ ఆడుతాను గానీ, రేకెట్ వచ్చిన తర్వాత చేస్తాను. ఈ లోగా చదరంగం ఆడుతూ వుంటాను. చదరంగం ఆడేవాళ్ళు ఎవరూ వున్నట్టు లేరే?" అన్నాడతను.

"లేకేమండి? నే న్లేనూ? రండి. నేనూ లేరే అని చూస్తున్నా" అని గది వెలుపల వరండాలోకి వచ్చాడతను. ఇద్దరూ చదరంగంవున్న బల్లదగ్గరకు వచ్చి కూర్చున్నారు.

ఒకర్నొకరు పరిచయం చేసుకున్నారు. ఆ యువకుడి పేరు రామదాసు. తనకు రెండు లారీలున్నాయని, వాటిని అద్దెకు నడుపుతున్నాననీ, మరో వ్యాసంగమేమీ లేదనీ, చెప్పాడు రామదాసు.

ఒంటెలు, గుఱ్ఱాలు, ఏనుగులు, సిపాయిలు రాజూ, మంత్రీ..కదులుతున్నాయి. కొన్ని మరణిస్తున్నాయి. ఆట సాగుతోంది. తను ఓడిపోతున్నట్లు లక్ష్మణరావు గ్రహించాడు. కానీ తనను చిన్నబుచ్చినట్లవుతుందేమోనని అతను తెలిసే, తన వాటితో అతని వాటిని చంపే అవకాశం కలిగించి, గెలిపించేశాడు. మరో ఆట వేశారు. ఈలోగా

అతను ఎక్కడ ఇల్లు కుదిరిందీ, ఎలావున్నదీ, భోజనం, పెళ్ళీ బంధువులు... చదువు... వగయిరా అన్ని విషయాలూ లక్ష్మణరావుగురించి అడిగి తెలుసుకొన్నాడు.

"ఆ ఇల్లు నాకు తెలుసుగదూ! ఉత్త పనికిరాని వెధవ ఇల్లు. నాకు తెలుసులెండి. ఆ విషయం నాకొదలండి. మీకు ఫస్టు క్లాసయిన యిల్లు చూసి పెడతాను. మీకు రేడియో వుందాండి? లేదూ...సరే...కొనేద్దాంలెండి. డబ్బు ఒకే సారి ఇచ్చేయాలని ఏం లేదు. వాయిదాల పద్ధతినేకొనొచ్చు. ఈ ఊళ్ళో దోమలు చంపేస్తాయి. రాత్రిళ్ళు నిద్రపోవు. దోమతెర తెచ్చుకున్నారుగదా! తీసుకురాకపోతే...ఫరవా లేదులెండి. నేను రేపు ఉదయం మావాడిచేత కుట్టించి పంపుతాను. ఇంకా మీ ఏనుగును చంపేశాను. మీ రాజుకు చెక్కిచ్చాను. కాచుకోండి..."

♦ ♦ ♦

మరునాడు ఉదయం ఎనిమిదింటికల్లా రామదాసు లక్ష్మణరావు ఇంటికొచ్చాడు. ఇంత త్వరలో ఇంటికొచ్చే స్నేహితులొకరు లభించడం ఎంత అదృష్టం. మనిషి చాలా మంచివాడులా వున్నాడు. ఎవరికేం పట్టింది తన బాగోగుల విషయం. ఇతను పాపం— చాల శ్రద్ధ తీసుకొంటున్నాడు. ఇలాంటివారు వుండబట్టే ఇంకా ప్రపంచం ఇలాగ నిలబడి వుంది...' అనుకొన్నాడు. కూర్చోమని మర్యాదచేశాడు.

కాఫీ అదీ పూర్తయిందాండి! మీకోసం క్లబ్ రోడ్‌లో రెండు మంచి ఇళ్ళుచూశాను. మీకు ఎప్పుడు వీలయితే అప్పుడు వచ్చి చూసి మీకు నచ్చిన ఇంట్లో

చేరొచ్చు. ఆ రెండూ నచ్చలేదూ అంటే, మూడో ఇల్లు చూపిస్తాను" అన్నాడు రామదాసు.

"అద్భుతం" అనుకొన్నాడు లక్ష్మణరావు. "ఇప్పుడే వెళ్ళి చూద్దామండి. ఈ కొంపను ఎంత త్వరగా వదిలిస్తే అంత మంచిది. పదండి"

వెంటనే వెళ్ళి ఇళ్ళు చూశారు. అందులో ఒక యిల్లు పూర్తిగా నచ్చింది లక్ష్మణరావుకు. అందులో తనూ తన భార్యా... ఇద్దరే... ఎంత హాయిగా వుండటానికి వీలుందో ఒకసారి సమగ్రంగా వూహించుకొన్నాడు. వెంటనే ఎడ్వాన్సిచ్చేశాడు.

"మీరు వెంటనే ఫామిలీ తెచ్చుకోవడం శ్రేయస్కరం. ఈ హోటల్లో తింటే, అన్యాయంగా పాడయి పోతారు...ఎప్పుడు తీసుకొస్తారు చెప్పండి. ఈలోగా ఒక మంచి పనిమనిషిని, పాలమనిషిని, పెరుగు మనిషిని, ఏర్పాటు చేస్తాను" అన్నాడు ఇంటికి తిరిగివస్తూ దారిలో రామదాసు.

"అన్నీ కుదరగానే తీసుకురావాలనుకుంటున్నానండి" చాల ఆనందంతో లక్ష్మణరావు.

"మీరు ఇప్పుడు ప్రవేశించే ఇంటినుంచి ఆఫీసుకు చాల దూరమవుతుంది. సైకిలు లేకపోతే కొంచెం కష్టంగానే వుంటుందనుకుంటాను" అన్నాడు రామదాసు.

"సైకిలు వూళ్ళో వుందండి. బుక్ చేసిపంపమని రాశాను. త్వరలోనే వచ్చేస్తుందిలెండి" అన్నాడు లక్ష్మణరావు.

"అంతవరకు మీకేమీ అభ్యంతరం లేకపోతే నా సైకిలు వాడుకోవచ్చు. మీదగ్గరే వుంచుకోండి దాన్ని. ఆ యిల్లు మాయింటికి దగ్గరేగా. ఎప్పుడైనా అవసరమైతే వచ్చి తీసుకుంటాను" అన్నాడతను.

'అత్యద్భుతమైన మనిషి' అనుకొని "అఁ ఎందుకండి ఇదేం దూరం కాదులెండి" అన్నాడు తను.

అతడు వినలేదు. దారిలో ఒక కుఱ్ఱాడిని పిలిచి ఇంటికివెళ్ళి సైకిలు తీసుకొని రమ్మని అప్పుడే చెప్పి పంపేశాడు. లక్ష్మణరావుకు ఏం చెప్పాలో తోచలేదు. ఇలాంటి పరిస్థితిలో వ్యక్తిత్వానికి భంగం రాకుండా ఎలా ప్రవర్తించాలో 'వ్యక్తిత్వము' అనే పుస్తకంలో రాసిన విషయాలు జ్ఞాపకం తెచ్చుకోడానికి ప్రయత్నించాడు. వచ్చినా జ్ఞాపకం రాలేదు. కానీ అందులో 'ఈలాంటి మనుష్యులపట్ల చాల జాగ్రతగా వుండాలని, రాసినవిషయం మటుకు జ్ఞాపకం వచ్చింది!' ఏ ఉద్దేశంతో ఆ వ్యక్తి, ఇలాంటి సహాయం చేస్తున్నాడూ అని, ఆ ఎదుటవాడికి ఏమాత్రమూ, తను అనుమాన పడుతున్నట్లు అనుమానం కలుగకుండా, జాగ్రతగా బోధపరచుకొనే ప్రయత్నం చేయాలి!

ఇదరూ ఇంటిదగ్గరికి వచ్చారు. "వస్తానండీ సాయంకాలం మళ్ళీ వస్తాను. ఇల్లు మార్చేద్దాం" అంటూ రామదాసు చకచకా, అర్జెంటుగా నడిచి వెళ్ళిపోయాడు.

♦ ♦ 7

లక్ష్మణరావు ఊరువెళ్ళి భార్యను తీసుకువచ్చి కొత్తయింట్లో కాపురం పెట్టాడు. అన్ని సౌకర్యాలు కుదిరాయి.

ఈ సందర్భంలో రామదాసు చేసిన సహాయం ఇంతా అంతా కాదు.

అన్నీ కుదిరాయనుకొన్న తర్వాత పదిహేను రోజులు, రామదాసు ఊళ్ళో లేక కనిపించలేదు. ఒక ఆదివారంనాడు సాయంకాలం హఠాత్తుగా—

"లక్ష్మణరావుగారూ..." అంటూ ఇంట్లో అడుగు పెట్టాడు!

లక్ష్మణరావు చాల ఆనందంతో రామదాసును లోప లికి రమ్మని కూర్చోబెట్టాడు. భార్య శారదను పిలిచి "రామ దాసుగారికి కాఫీఇవ్వు" అన్నాడు.

రామదాసు ఒకసారి వంటయిల్లు చూడాలన్నాడు. దంపతులతనికి వంటయిల్లు చూపించారు శారద తను ఆ వంట గదిని ఎంత నేర్పుతో సర్దుకొని, నిర్వహిస్తున్నదీ క్లుప్తంగా వివరించింది.

కానీ రామదాసుకు చాల లోపాలు కనిపించాయి. చిన్న చిన్న డబ్బాలు అవీ వుంచుకోవడానికి మంచి అలమరా లేదు. గరిటెలు వగైరాలు తగిలించడానికి 'స్టాండు' లేదు. పాత్రలుంచుకోడానికి చిన్న అరుగు వంటివి లేదు. ఇంకా చాల కనిపించాయి. ముఖ్యంగా ఆ గదికి గచ్చంతా పోయింది. క్రింద మంచి సిమెంటు వేయిస్తేగానీ బావుండదు.

"ఒక మంచిగోడ అలమరా, స్టాండు రేపు షాపునుంచి తెప్పించేస్తాను. ఈ ఇంటి యజమాని సాయంకాలం కని పిస్తాడు. వెంటనే గచ్చు వేయించమంటాను. ఆ గదిని ఇంకా

ఎంత బాగా తయారు చేయాలో అంత బాగానూ చేయిం చేద్దాం," అన్నాడు ఉత్సాహంతో రామదాసు.

లక్ష్మణరావు భార్య శారదకు చాల సంతోషం కలి గింది. 'ఊసుకాని ఊసులో తన భర్త, ప్రయోజకుడైన, సర సుడైన తన భర్త 'ఒక మంచి స్నేహితుణ్ణి' సంపాయించాడు!

రోజులు గడిచాయి. రామదాసు లక్ష్మణరావుకు ఆప్తమిత్రుడయ్యాడు. కానీ అతని లోపల "ఇతడు ఏ ఉద్దే శంతో స్నేహంగా వుంటున్నాడ" నే ప్రశ్న తొలగనేలేదు. అప్పుడప్పుడూ తనలో ఆ ప్రశ్న పొడసూపు తున్నందుకు విచారిస్తున్నాడు కూడాను.

ఒక రోజు ఆఫీసులో పెద్ద గుమాస్తా దగ్గరగా వచ్చి చెప్పాడు.

"మీరు ఆయనతో స్నేహం చేయడం మంచిది కాదేమోసార్. తెలిసికూడా చెప్పకుండా వూరుకోవడం ధర్మం కాదేమోనని మీకు చెప్తున్నాను. అతడు ఇన్సూ రెన్సు ఏజెంటు. మరికొన్ని వ్యాపార కంపెనీలకు కూడా ఏజెంటుగా వుంటున్నాడు. ఇంక త్వరలోనే మిమ్మల్ని ఉప యోగించుకోవడం ప్రారంభిస్తాడు. దయచేసి ఇదంతా సాహ సించి చెప్పినందుకు క్షమించండి."

లక్ష్మణరావుకు గొప్ప ఆశ్చర్యం కలగలేదు. "సరే మంచిది. మీరు వెళ్ళండి" అని వూరుకొన్నా డప్పటికి. ఆ తర్వాత ఆ మాటలను గురించి చాలాసేపు ఆలోచించాడు.

రామదాసు కనిపిస్తే అడిగేసి తేల్చుకోవడం మంచి దనుకొన్నాడు. అలాంటి దురుద్దేశాలు లోపల వుంచుకొని

తనతో అంత సఖ్యంగా ఎలా ప్రవర్తిస్తున్నాడు? ఒకవేళ అందులో తప్పులేదేమో కూడాను? అతడి ఉద్యోగ ధర్మాన్ని అతడు నిర్వహించడంలో, తనతో స్నేహంచేసి మంచి చేసుకోవడంకూడా ఒక భాగం కావచ్చు...

మరునాడు సాయంకాలం రామదాసు ఇంటికివచ్చాడు. రామదాసును చూడగానే లక్ష్మణరావుకు నిగ్రహించుకోలేనంత ఉద్రేకం వచ్చింది.

"రామదాసుగారూ మీ సంగతంతా తెలిసింది. మీరు నా ప్రాణం తీసినాసరే నేను ఇన్సూర్ చేయదలచుకోలేదు. ఇదివరకు ఒకసారి మా ఆఫీసరు స్నేహితుడు ఏజంటుగా వుండి, ఆఫీసరుగారు చెప్తే, ఆయన తృప్తికోసం చేశాను. తర్వాత ఆయనకు బదిలీరాగానే కట్టడం మానేశాను. అప్పటికింకా పాలసీరాకపోతే, ఆ కట్టిన ధరావతును తిరిగి తీసుకొన్నాను కూడాను. అర్థమైందనుకొంటాను మీకు. ప్రపంచంలో నేను ఎవరికైనా దగ్గర చేరుస్తాను గానీ మీ లాంటి వారికి మాత్రం పూర్తిగా దూరంగా వుండదలచాను. ఇదివరకు మీరు చేసిన సహాయానికి చాల కృతజ్ఞుణ్ణి..." ఇంకా ఏదో అంటున్నాడు.

రామదాసులో ఎలాంటి వికారమూ కలగలేదు. అతడి పెదవులమధ్య నిట్టూర్పుతో కూడిన చిరునవ్వు! ఒక్క మాట మాట్లాడకుండా తిరిగి వెళ్ళిపోయాడు. చాల నెమ్మదిగా నడిచి వెళ్ళిపోయాడు.

రెండురోజులు గడిచాయి. ఈలోగా "తను పొరబాటు చేశాడేమో" నని అమితంగా బాధపడ సాగాడు లక్ష్మణ

రావు. అదీగాక అతనిభార్య శారద "మీరు చాల అనుచితంగా ప్రవర్తించార" ని స్పష్టంగా చెప్పింది.

'పెద్దగుమాస్తా రామస్వామి చెప్పింది రైటేనా...' అని ఆలోచించాడు. మరొకసారి అతణ్ణి అడిగి చూడాలనుకొన్నాడు.

"ఏమండీ మీరు మొన్న రామదాసు గురించి చెప్పింది నిజమే నంటారా?" అని అడిగాడు.

"ఏరామదాసు గురించి సార్" అన్నాడు పీరాస్వామి.

"అదే మొన్న ఇన్స్యూరెన్సు ఏజెంటని ఇంకా ఏదో చెప్పి నన్ను స్నేహం చెయ్యొద్దని చెప్పారు చూడండి..."

"రామదాసు కాదండీ నేను చెప్పిందీ! మీరు ఆమధ్య షికారు వెళ్తున్నారు చూడండీ 'వెంకటసుబ్బయ్య' అనే క్లబ్ మెంబరుతో ఆయనగురించి చెప్పాను" అన్నాడు రామస్వామి.

ఈసారి లక్ష్మణరావు నరాలు దారుణంగా అలసిపోయాయి. చప్పగా కుర్చీలో కూలబడి పోయాడు. కొన్ని నిముషాలు అలా వూరుకున్నాడు. తర్వాత—

"మీకు రామదాసు గురించి ఏమైనా తెలుసా!" అని అడిగాడు.

"తెలీకేం, సార్; రామదాసు చాలా మంచివాడు. వాళ్ళ నాన్నగారు ఇతణ్ణి పూర్తిగా వ్యాపారంలోకి దించేయాలని చూస్తున్నారు. కానీ ఇతడుమాత్రం మంచి స్నేహితుడంటూ దొరికితే చాలు, వాళ్ళను కంటికి రెప్పలాగ,

ఎండలో గొడుగులాగ చూసుకొంటూ ఆ ఆనందంతో గడిపేస్తూ వుంటాడు. మనిషి మాత్రం చాల యోగ్యుడండీ! సందేహమేమీ లేదు" అన్నాడు రామస్వామి.

"సరే వెళ్లి మీపని చూసుకోండి" అని రామస్వామిని పంపించేశాడు.

ఎట్లా ఐనాసరే ఒక్కసారి రామదాసును చూడాలనుకొన్నాడు. మళ్ళీ ఏముఖంతో అతన్ని కలుసుకోవడమా అనిపిస్తున్నా సరే...వెళ్ళి రామదాసును కలుసుకోటానికి తీర్మానించుకొన్నాడు. కాని ఇక రామదాసు తనను గౌరవించగలడా? అసలు తన ముఖం చూస్తాడా అనిపించింది. తన తొందర పాటుకు అమితంగా పశ్చాత్తాపం కలిగింది. ఎట్లా అయినా సలే రామదాసును కలుసుకొని మళ్ళీ మామూలు స్నేహంలోకి వచ్చి అతణ్ణి తీసుకొనిగాని ఇంటికి వెళ్ళరాదనుకొన్నాడు. ఇదంతా శారదకు తెలిస్తే తనను ఎంత దూషిస్తుందో......!

ఆఫీసువేళ పూర్తికాగానే బయలుదేరి రామదాసు ఇంటికేసి నడక సాగించాడు.

కొంతదూరం వెళ్ళేసరికి...ఎదురుగా రామదాసు అతనితో మరో మనిషి...వస్తున్నారు. అతను మామూలుగా నవ్వుతూ మాట్లాడుతూ వస్తున్నాడు. ఇతడు నాలాంటి మరో కొత్త స్నేహితుడు కాబోలనుకొన్నాడు లక్ష్మణరావు. అతడొక క్షణంలో అమితంగా వ్యాకులపడిపోయాడు.

"ఎట్లా పలకరించడం రామదాసును? ఏదో అశక్తత సిగ్గు ఆవరిస్తున్నాయే" అనుకొంటూ నడుస్తున్నాడు.

"ఓ లక్ష్మణరావుగారు...ఏమిటి ఇలా వస్తున్నారు. వీరు లక్ష్మణరావుగారండీ...వీరు భీమసేన రావుగారని... ఇక్కడి ఫారెస్ట్ రేంజి ఆఫీసరుగా పనిచేస్తున్నారు. మొన్ననే ఇక్కడకువచ్చి జాయినయ్యారు. వారికి యింకా మంచి ఇల్లేదీ కుదరలేదు. అదే చూస్తున్నాము. ఈ పనిలోనే అసలు మీ మీ దగ్గరకు రాలేకపోయాను. వదినగారు కులాసా గదా..."

"మూర్ఛపోతే బావుండును" అనుకొన్నాడు లక్ష్మణ రావు. కానీ రామదాసు అనే గొడుగునీడలో వున్నంతవరకు ఏ మనిషికి మూర్ఛరానే రాదు. రామదాసు గొడుగువంటి మనిషి!

కథా నిలయం
1303
శ్రీకాకుళం